

Dingsdag

den 13 Januarij.

WARSCHAU, den 2den Januarij.

De dagbladen dezer stad behelzen eene opgave van den onderstand en de verlichting, welke de regering sedert de dämpfung van den opstand verleend heeft, om de ingezetenen in haren nood bij te staan, of de noodige opbeuning bij drakkende omstandigheden te verschaffen. De som daarvan bedraagt 33,538,601 fl. 26 gr. Hiertoe behooren 7,223,121 fl. 27 gr. onderstand in gereed geld, 326,899 fl. 15 gr. in graan, 244,040 fl. 14 gr. in hout, 559,448 fl. schuld, welke aan fabrikanten kwijtschelden is; 1,754,724 fl., welke als onderstand aan fabrikanten zijn verleend.

ZWITSERLAND.

Daar het bewind van Zwitserland met 10 Januarij 1835 van het kanton Zurich op het kanton Bern moest overgaan, heeft de regering van Zurich den 2den December 1834 aan de onderscheidene kantons kennis gegeven, dat de overgang van Zurich op Bern plaats gelijde. Het zal nu moeten blijken, of de natuurgevoelen wegens het gedrag, dat de regering van Bern in den jongsten tijd gehouden heeft, wet zullen goedvinden, om terstond hunne gezanten ook naar dat kanton te doen overgaan, dan of zij nog eenigen tijd zullen wachten, alvorens zij met het kanton Bern als bewindvoerder diplomatieke betrekkingen aanknoopen.

LONDEN, den 3den Januarij.

De verkiezingen van nieuwe parlementsleden zijn hier heden begonnen, doch vallen geenszins in den ministerielen zin uit. Het uitgetrekte, volkrijke en vermogende distrikt van Southwark heeft, zoo als onze Courier zielt inderdaat, den eersten slag toegebracht; geen voorstander van het ministerie, zegt dat blad, heeft zich daar, als kandidaat, durven voordringen, geen woord is in hun voordeel gezegd, de verkiezing der hervormers *Humphrey* en *Harvey* is dadelijk beslist geweest. Op Guildhall, waar heden de verkiezingen voor de City plaats hadden, hebben de heeren *Wood*, *Grote*, *Lyall* en *Th. Wilson*, allen kandidaten der whig- of hervorming-partij, zoo als men ze thans noemt, in korten tijd 9509, en de tory-kandidaten slechts 2600 stemmen bekomen. Morgen moeten ook de verkiezingen in het district van Westminster beginnen.

De Portugesche fregatten de *Hertogin van Braganza* en de *Don Pedro*, benevens eene korvet, zijn te Falmouth aangekomen om den hertog van Leuchtenberg naar Lissabon over te brengen. Z. H. zal de reis over Holland nemen, van Hellevoetsluis met de stoomboot de *Monarch* herwaarts komen, en Londen bezichtigen, alvorens zich naar Lissabon in te schepen.

Van den 8ten Januarij.

Volgens de opgave der tot heden bekende benoemingen van leden voor het parlement, behooren er 57 tot de tegenwoordige ministeriele partij en 77 tot de oppositie.

PARYS, den 8ten Januarij.

De *Moniteur* van heden bevat het volgende: De Koning het ontslag van den Prins de *Talleyrand* aangenomen hebbende, heeft den luitenant-generaal, graaf *Sebastiani* benoemd tot zijnen ambassadeur bij Z. M. den Koning van het vereenigd koninkrijk van Groot-Brittanje en Ierland.

Brief van den Prins de Talleyrand aan den minister van buitenlandsche zaken.

Mijn heer de Minister!

Toen het vertrouwen van den Koning mij, vier jaren geleden, tot het gezantschap naar Londen riep, deed de moeilijkheid der zending mij gehoorzamen. Ik meen dezelve ten nutte van Frankrijk en den Koning vervuld te hebben; twee belangen, die mij altijd voor den geest stonden, en daarin op het nauwst vereenigd waren. Gedurende die vier jaren heeft de volgehouden algemeene vrede aan al onze betrekkingen het middel verleend, om zichte vereenvoudigen; onze, op zich zelve staande staatkunde heeft zich met die van andere natien vermengd; is aangenomen, op prijs gesteld, en door de weidenkenden van alle landen hoogeschat geworden. De medewerking, die wij van de zijde van Engeland hebben verworven, heeft noch onzer onafhankelijkheid, noch onzer nationale gerechtigheden eenige opoffering hoogenwaard gekost; terwijl onze eerbied tegen elk volk, onze oephartigheid in onze handelingen, welke de vrede van Montevideo te bezemen, zich zoodanig hebben onderscheiden, dat wij den wachting hebben, dat men thans tegen den geest der

propaganda, die het oude Europa verontrust, te velds trekt. Het is inderdaad aan de heege wijsheit van den Koning, aan zijn beleid te danken, dat wij zulke voldoende uitkomsten hebben zien. Ik eigen mij zelve geen andere verdienste toe, dan dat ik, voor anderen, de Eerstgegodachten heb gerafen, en dezelve aan hen heb medegedeeld, die sedert hebben kunnen overtuigen van de waarheid lasterboorden. Maar nu Europa den Koning kent en bewondert, en hiedoor zelfs de voorname moeilijkheden zijn overwonnen; nu Engeland misschien een gelijk belang heeft als wij in onze wederzijdsche verbinding, en de weg, welke hetzelfde schijnt te willen volgen, hetzelfde aan een geest van minderen ouden stempel dan de mijne, de voorkomst moet doen geven: nu geloof ik, zonder aan de achting jegens den Koning en Frankrijk te kort te doen, Z. M. eerbiediglijk om mijn ontslag te mogen smeeken; waarom ik u, mijnheer de minister, verzoek hoogst-denzelven deze bede aan te bieden. Mijn hooge ouderdom, de lichaamsgebreken, welke er het natuurlijk gevolg van zijn; de rust, die dezelve vordert, maken deze mijne poging eenvoudig noodzakelijk, en wettigen haar niet minder dan dat zij mij dien pligt opleggen. Ik verlaat mij geheel op de billijkheid van den Koning, om er dusdanig over te oordeelen.

Ontvang. mijn heer de minister! de verzekering mijner hooge achting. Valencij, 13 Nov. 1834.

de Prins de TALLEYRAND.

Antwoord van den minister van buitenlandsche zaken aan den Prins de Talleyrand.

Parijs, den 7den Januarij 1835.

PRINS!

« Ik heb onder de eogen van den Koning gebragt den brief, welke gij aan den minister van buitenlandsche zaken hebt toegezonden, en waarin gij aan Z. M. verzoekt, uw ontslag als gezant te Londen aan te nemen. Z. M. heeft lang gearzeld, om daarin te bewilligen.

« Door u aan zijne bedoelingen en die van het gouvernement te verbinden, hebt gij op de bekwaamste wijze medegewerkt, om der nieuwe monarchie vastheid, aan deszelfs staatkunde uitgebreidheid, te geven en den vrede van Europa te handhaven; zoodat de Koning er moeilijk, in kon toestemmen, om Frankrijk van uwe veelvermogene diensten en groote ondervinding te berooven.

« Maar Z. M. heeft geveld, dat, na zulk eene belangrijke en langdurige loopbaan, de verknochtheid aan u en de erkentenis jegens u hoogst-denzelven echter geenszins veroorlooven, om langer des vrede door u genit, te wederstaan, om in uwen hoogen onderdom tot den vrede weder te keeren;

Ontvang enz.

RIGNY.

— Bijzondere berichten uit Madrid, van den 31sten December, spreken de geruchten van verandering in het ministerie, door onderscheiden Madridsche en Parijsche dagbladen medegedeeld, tegen; wij zien daargit het ontwerp van wet, aan de kamer der procuradores, door *Torano* medegedeeld, tot regeling der binnenlandsche en de passieve buitenlandse schuld; wij merken daarin op het doel tot vermetiging der schuldvorderingen ten behoeve van broederschapen en godsdienstige gestichtten, als mede den verkoop der goederen onder den naam van *bonne hand*, alsmede het zevende gedeelte der geestelijke goederen. Verder leest men in de dagbladen:

« Een maatregel, die vruchtbaar schijnt te zullen zijn in gelukkige uitkomsten en eene levendige voldoening heeft te weeg gebragt, is het besteden van de opbrengst der geestelijke en gemeente goederen, ter bestrijding der binnenlandsche schuld zonder interest en der passieve buitenlandse schuld. Men schat deze goederen op drie duizend miljoen reales. Zij zullen ten spoedigste ter verkoop worden aangeboden, en men zal voor deze eigendoms-toewijzingen in betaling aannemen, in nominale waarde, bewijzen van binnenlandsche schuldvorderingen zonder interest en van passieve buitenlandse schuld. Het zevende gedeelte der geestelijke goederen is te dien einde aangewezen geworden, ten gevolge eener bul van den paus. De eigendomsbezittingen, waartoe deze nieuwe maatregel aanleiding zal geven, zullen alzoek het aanzien eener volkomen soliditeit opleveren, en waarborgen in zich bevatten, welke dezelve zullen vrijwaren, om gelijk gesteld te worden met soortgelijke maatregelen, in 1823 genomen.»

— De Spaansche minister van oorlog heeft voorgedragen eenen ligting van 25,000 man.

— De inschrijvingen ten behoeve van den republikeinschen *National*, wiens verantwoordelijke uitgever onlangs onder anderen tot eene boete van 10,000 franken werd veroordeeld, bedragen nu, volgens de dagbladen, reeds 19,151 fr. 85 centimes.

— Er bestaan te Parijs een honderd- of honderdvijftigtal zoogenaamde dichtlievende genootschappen, waar vrij slechte verzen gemaakt en eenige goede opgezegd worden; maar bij welke het vermaak, het zij door drinken, spelen of zingen, wel de hoofdzaak is. Zij komen in herbergen en kroegen bijeen en hebben sommigen zeer zonderlinge namen. Een dezer genootschappen, de *Goede Duijvels* genaamd, werd dezer dagen voor de regibank getrokken, uit hoofde de bijeenkomst zonder vergunning der overheid plaats had. Daar echter hier geene regelmatige verbindtenis plaats had en ook andere personen dan leden van het genootschap in het lokaal der bijeenkomst toegang hadden, heeft de regibank de aangeklaagden vrijgesproken.

Van den 9den Januarij.

De dagbladen bekeken heden in hun geheel de boodschap van den president der vereenigde staten van Noord-Amerika, voor zoo veel betreft het geschil met Frankrijk, over de uitvoering van het in 1831 gesloten traktaat, om aan de vereenigde staten eene schadeloosstelling van 25 millioen franken te betalen, wegens het nadeel, door de fransche regeringen van 1800 tot 1817 aan den Amerikaanschen handel toegebracht. De president beklagt zich zeer over de traagheid, waarmede deze zaak door Frankrijk is behandeld; terwijl ten slotte de kamer der afgevaardigden heeft geweigerd, om de som, ingevolge het bedoelde traktaat verschuldigd, toe te staan. De Fransche regering heeft wel te kennen gegeven, dat zij voornemens is, om de zaak op nieuw in de wetgevende vergadering ter tafel te brengen; maar de president heeft gemeend, het Amerikaansche congres niet langer onkundig van het gebeurde te kunnen laten. Hij geeft middelen op, welke tegen Frankrijk zou ten kunnen geboden worden, om te trachten te verkrijgen, wat aan de vereenigde staten van Noord-Amerika billijk toekomt; maar welke hem onraadzaam voorkomt en gedeeltelijk ook nadeelig voor den Amerikaanschen handel; en zegt daarop: « Naar mijn begrip, behooren de vereenigde staten op eene onverwijlde uitvoering van het traktaat aan te dringen, en ingeval van weigering of uitstel, zich zelven recht te verschaffen. Nadat Frankrijk een vierde eener eeuw gedraald heeft om onze vorderingen bij een traktaat te erkennen, kan men niet duden, dat er weder een vierde eeuw met onderhandelingen over de betaling verlopen zal. De wet der volken verschaft in dergelijke omstandigheden hulp; het is toch een vast beginsel der wet tusschen volken, dat, als de eene natie aan de andere eene verevende schuld te betalen heeft, welke zij weigert of nalaat te voldoen, de benadeelde partij de eigendommen, aan de onderdanen der andere toebehoorende, ter waarde van de schuld, kan in beslag nemen, zonder billijke reden tot oorlog te geven. Dat middel is onderscheiden malen aangewend, en onlangs ook nog door Frankrijk ten aanzien van Portugal, in veel twijfelachtiger gevallen.

« Het tijdstip, waarop dit hulpmiddel te baat moet genomen worden, zal door het congres behooren bepaald te worden. Indien de Fransche kamers in derzelver eerstkomende sessie geene wet aannemen, kan men het er billijk voor houden, dat de Fransche regering aan hare plegtige verbindtenissen niet denkt te voldoen en eene erkende schuld weigert te betalen. In dat geval wordt iedere dag uitstel eene vlek op onze nationale eer, alsmede eene regisweigering voor onze medeburgers. Dadelijke maatregelen, als de weigering van Frankrijk volledig is, zullen niet alleen loffelijk en billijk zijn, maar ook de beste uitwerking op ons nationale karakter doen.

« Vermits Frankrijk, tegen zijne verbindtenissen aan, wat er te doen is zoo lang vertraagd heeft, dat deszelfs besluit niet tijdig genoeg zal bekend worden, om aan het congres te worden medegedeeld, verzoek ik, dat er eene wet aangenomen worde, waarbij represalies op Fransche eigendommen toegestaan worden, ingeval in de aanstaande bijeenkomst der Fransche kamers geene wet ter betaling van de schuld aangenomen wordt. Frankrijk moet deze maatregel niet als eene bedreiging beschouwen: hare fierheid en magt zijn te wel bekend, om van hare vrees iets te hopen, en wij behoeven dus niet te verklaren, dat wij geenezins bedoelen om haar bedoeld te maken. Het moet er slechts in zien het bewijs van een onwrikbaar besluit, van wege de vereenigde staten, om derzelver rechten te handhaven.»

— De oppositie-bladen hebben veel aan te merken op den brief van den heer de Talleyrand. Zij meenen er zijne aristocratische beginselen in te bespeuren; maar het zonderlingste vinden zij, dat hij te Londen de koning heeft waten te raden.

De dagbladen van den 6den Januarij, meldt: « De generaal Carutala heeft, zonder eenige bijstand, de officieele tijding gezonden van eene overwinning, den 2den te Oranistagay op acht bataljons opstandelingen behaald.»

BRUSSEL den 10den Januarij.

De tekst der boodschap van den voorzitter der vereenigde staten is te Parijs aangekomen. Na een geschiedkundig overzicht der pogingen, aangewend, ter bekoming der bewaste schadeloosstelling, besluit de generaal Jackson zijne opmerkingen betrekkelijk Frankrijk, met de bedreiging, om de Fransche eigendommen in beslag te doen nemen, tot waarborg voor gezegde schadeloosstelling, in de laatste zitting der Fransche kamers afgestemd en ten beloope van 25 miljoen.

Het antwoord van het congres zal niet lang uitblijven en het gouvernement van Lodewijk Philips zich alzo genoodzaakt zien, om partij te kiezen of de kamer op nieuw te raadplegen.

De *Fransche Moniteur* kondigt tegelijker tijd, en op eene officieele wijze, aan het ontslag van den prins de Talleyrand en de benoeming van den generaal Sebastiani tot gezant te Londen. Het doet ons leed, — dat deze benoeming de hoop zoo spoedig reeds logenstraft, welke wij koesterden, dat namelijk deze gewichtige zending aan eenen anderen persoon dan den graaf Sebastiani zou worden toevertrouwd. De brief, door den prins de Talleyrand in den *Moniteur* van den 8den medegedeeld, zal voorzeker tot bittere aanmerkingen aanleiding geven. (*Emancipation.*)

De Potter heeft, in eenen brief, aan den minister van binnenlandsche zaken geschreven, verklaard, dat hij het ijzeren kruis weigert aan te nemen.

— Z. K. H. de hertog Leuchtenberg is te Brussel aangekomen, vergezeld van den graaf Mejeau, de markies de Ficalho, den burggraaf de Sa Da Bandeira, den baron de Belling en den generaal d'Hane de Steenhuisen, die zich naar Leuven had begeven, om den hertog te ontmoeten. Z. K. H. is aan het hotel der portugeesche legatie afgestapt, waar terstond eene wacht en eere-post is geplaatst. Vervolgens heeft er presentatie van de officieren van het garnizoen en die des konings plaats gehad. Daarna zijn de gezant van Engeland, de markies de Bassano enz. voorgesteld, en hierop is de vorst met zijn gevolg naar het hof gereden. Des avonds is er groot diner ten hove geweest, waarbij eenige diplomaten tegenwoordig waren. Dezen nacht is de hertog naar Ostende vertrokken, om van daar naar Engeland te stevenen. De hertog was gekleed in de jagers uniform, die don Pedro gewoon was te dragen, met den degen op zij, hem door don Pedro bij uitersten wil toegekend.

AMSTERDAM, den 11den Januarij.

Bours van den 9den Januarij.

De berichten uit Frankrijk bekeken weinig nieuws; uit Spanje zijn insgelijks geene nadere tijdingen ontvangen; op het oorlogstoonvel schijnt sedert langen tijd niets van belang voorgevallen te zijn, hetwelk men zoowel te Madrid als te Parijs aan het winter-saizoen toeschrijft.

Van Londen ontbreken tijdingen van Dingsdag; van Maandag hebben wij brieven ontvangen, welke in alle schuldbrieven eene kleine verbetering aanbrenge.

De handel in publieke effecten was over het algemeen vrij beduidend. *Holland.* 2½ pCt. 54½, 1½, 7 in posten verhandeld; voor Engelsche rekening werd aanzienlijk gekocht; 5 pCt. 100½, 7, 1/2 gebleven met koopers voor binnenlandsche rekening; kansbiljetten vervolgd hunne voortgaande beweging en werden daarvan groote partijen gekocht; de koers derzelven blijft 25½ a 1/2; ook tijdikmaat deelt mede in de algeheele gunstige stemming; oude 93½ a 94 en nieuwe 76½ a 77; aandelien handel-maatschappij 103 pCt.

Spanje. Alle schuldbrieven van voornoemd land gewild; 5 pCt. perpetueelen klommen allengskens van 45½ a 46 en bleven 45½; 3 pCt. gezocht, 27½ a 28 gesloten. De handel in uitgestelde was wel niet zoo uitgebreid als gisteren, doch hebben zich de verhoogde prijzen derzelve goed staande gehouden; 16½, 1/2, 1/2, 1/2, 1/2 gesloten. Naar coetes-obligation was veel vraag; stukken van 510 pond zijn allengskens van 43½ tot 44 opgeklimmen en bleven 43½; coupons 25½ a 1/2 pCt.

Rusland. Oude Russen 103½ a 104; nieuwe 104 gedaan. Naar Russen van 1831 en 1833 was eenige vraag; de koers steg tot 92½ en 7; roebels 67½ a 1/2.

Oostenryk. 5 pCt. metaliken 99 a 1/2; in wisselhandel; 2½ pCt. gevraagd en 102½ geal. in plaats van 5 pCt. Wapenbank bij Goll en Comp. a 102 en nieuwe Wapenbank a 100 gevraagd.

De Engelsche brieven van jl. Dingsdag zijn heden gearriveerd. Men merkt, op dat de verkiezingen tot nu niet in den zin der Tories uitvallen en zal daarvan veel voor het tegenwoordige ministerie afhangen; op de koersen der effecten heeft dit evenwel geenen invloed uitgeoefend, zelfs waren alle op nieuw gerezen.

In alle Spaansche schuldbrieven had heden een gevoelige achtergang plaats, waartoe eensdeels de slaauwe noteering van Brussel en Antwerpen bijdroeg, en anderdeels het gerucht liep, dat het Spaansche ministerie zijne deelen reeds genomen hebben; de afdoeningen waren vrij aanzienlijk.

Door de blaauwe houding der Spaansche effecten, leden ook onze hinnenlandsche eene kleine verflauwing; op andere schuldbrieven bleef het echter zonder invloed.

Blijvende prijzen ten 4de uur.

Holland. 2 $\frac{1}{2}$ pCt. 54 $\frac{1}{10}$; 5 pCt. 100 $\frac{1}{2}$; kansbiljetten 24 $\frac{1}{10}$; oude sijn dikaat 93 $\frac{1}{2}$; nieuwe 76 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen 45 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$; 3 pCt. 27 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$; uitgestelde 15 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$; obligatiën-cortes 42 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$; coupons 25 a $\frac{1}{2}$.

Effecten-Socialeit, 11 Januarij.

Wij hebben Fransche berigten van eergisteren, en Engelsche van ja Donderdag ontvangen. Eerstgenoemde behelzen officieel de demissie van den heer de Talleyrand en de benoeming van den heer Sebastiani als ambassadeur in Londen; men twijfelt zeer te Parijs of de graaf Sebastiani dien post aanneemen zal.

Uit Madrid zijn tijdingen ontvangen, waaruit blijkt, dat het ministerie niet veranderd is. Van het leger niets nieuws; wel staan de vereende strijkrachten van Mina en Zumala-Carraguy tegenover elkanderen, doch is hoegenaamd niets beslissends voorgevallen.

Uit Engeland berigt men, dat de Verkiezingen alle in den geest der Whigs schijnen uit te vallen, en indien dit zoo voortgaat van Schotland en Ierland, dan vreest men met regt, dat het tegenwoordige ministerie zich niet staande houden kan; op de prijzen van effecten heeft echter deze toestand geen nadeeligen invloed uitgeoefend; zelfs waren alle meerder gewild. In onze hinnenlandsche schuldbrieven, was tamen ook veel handel, voornamelijk in 2 $\frac{1}{2}$ pCt., welke in partijen voor Engelsche rekening aangekocht werden.

Alle Spaansche meer gewild.

Prijzen der effecten:

Holland. 2 $\frac{1}{2}$ pCt. 54 $\frac{1}{10}$; $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{10}$, $\frac{1}{2}$ gebleven; 5 pCt. 100 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$; kansbiljetten 25, 24 $\frac{1}{10}$ f.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen 45 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$; Fransche uitgestelde van 16 $\frac{1}{2}$ tot 15 $\frac{1}{2}$ gedaan; obligatiën-cortes 43 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$; in coupons derzelve geen handel en moeten de prijzen als gisteren worden aangenomen; 25 a $\frac{1}{2}$.

Mengelwerk.

Mobiele Schutterij met verlof.

Ingevolge koninklijk besluit van den 25. Julij 1834 werden de leden der schutterij, welke bijna vier jaren lang den Oud-Nederlandschen grond hadden beschermd, naar hunne haardsteden teruggezonden, ten einde hen in de gelegenheid te stellen, om zich in ruime mate aan hun burgerlijk bedrijf over te geven. Men zoude uit deze omstandigheid de gevolgtrekking kunnen afleiden, dat zij daardoor opgehouden hadden een gedeelte der legermagt van het rijk uit te maken, dewijl alleen dat gedeelte der schutterij aan militaire verplichtingen onderworpen is, hetwelk tegen de aanvallen van den vijand is bestemd en oproepen.

De bestaande twee soorten van schutterij, of liever de schutterij heeft tweeërlei bestemming. Hare gewone bestemming is het bewaren en handhaven van inwendige rust; hare buitengewone of uitzonderlijke bestemming daarentegen om als landstorm tegen de aanvallen van den vijand te dienen. Deze onderscheiding ligt in de grondwet zelve (art. 213) en is van daar opgenomen in de wet op de schutterij van 11 April 1827. (1) Naar hare verschillende bestemming bekomt de schutterij eene geheel verschillende inrigting. In het gewone geval, dat is, wanneer zij met het bewaren der inwendige rust is belast, staat zij onder bepalingen en heeft zij hare bijzondere regten, welke bij de wet op de schutterij zijn geregeld; doch daarentegen wordt zij in het uitzonderlijke geval, dat is, tegen over den vijand, volgens art. 81 der wet, als een integreerend deel der legermagt van den staat beschouwd, en deelt met dezelve in volkomen gelijke regten en is aan dezelfde verplichtingen als deze onderworpen.

Men heeft later beide soorten van schutterij tot gemakkelijker aanduiding onderscheiden met de benamingen van mobiele en niet mobiele schutterij. Deze benamingen, in de wet zelve onbekend, zijn echter niet wél gekozen, om het bedoelde onderscheid uit te drukken; want aan den eenen kant kan de schutterij, die in eene uitzonderlijke bestemming is, om tegen den vijand te dienen en dus een gedeelte der legermagt uit te maken, te zijn, terwijl aan den anderen kant de schutterij soms hare gemeente voor eenen onbepaalden tijd kan verlaten, om in eene naburige gemeente de gestoorde rust te herstellen, en zich mobiliseren, zonder aan militaire verplichtingen onderworpen te zijn. Het ware kenmerk, van het al dan niet toepasselijke van militaire bepalingen, is alzoo blootelijk gelegen in de bestemming, die de schutterij heeft, of hij dient toe bewaking van inwendige rust, of tegen over den vijand.

Eene derde betrekking der schutterij, die noch burgerlijk, noch militair, of wel beiden te gelijk zoude zijn, is in de wet ten eenemal onbekend, en ook uit den aard der zaak ondenkbaar.

Wanneer men nu de schutterijen van hare standplaatsen, aan de grenzen, naar hare haardsteden terugzendt, wordt daardoor kennelijk aangetoond, dat zij niet meer tot het afwezen van den vijand bestemd zijn of gebruikt worden. Hieruit zoude dan ook volgen, dat die schutterijen van alle militaire verplichtingen ontdaan en ontslagen te worden, zoodat de wet op de schutterij niet alleen over den vijand, maar als eene burgerlijke instelling moest worden beschouwd.

Maar wij willen deze vraag thans niet nauwkeuriger onderzoeken. Wij willen erkennen, dat het gouvernement, volgens de bestaande wet, werkelijk de bevoegdheid had, om al de leden der schutterij met onbepaald verlof naar hunne haardsteden terug te zenden, en hen niettemin te blijven beschouwen, als bij voortdurend in eene militaire betrekking geplaatst. Tot welke gevolgtrekkingen zal dit stelsel leiden? Wat is in die veronderstelling de toestand, en welke zijn de regten en verplichtingen der militair-schutterlijke verlofgangers? Zij behooren dan geheel en volkomen gelijk te staan met de verlofgangers der militie, die, gedurende kunnen verloftijd, niet tot exercitiën, veelmin tot het betrekken van wachten of andere militaire dienstprestatien genoodzaakt worden. Eene verpligting tot het waarnemen van de dienst is onvereinbaar met het denkbeeld van verlof, dewijl, natuurlijk wijze, door iedere dienstprestatie terstond het verlof ophoudt. Wil men nu de mobiele schutterij, tijdens haar verlof, aan de verplichting tot het waarnemen van de dienst onderwerpen, zoo wordt daardoor haar toestand meer bezwaard dan die der militie; de schutter bevindt zich dan in eene ergere positie dan de militie, en dit zoude strijdig zijn met art. 81 der wet, waarbij bepaald is, dat op de schutterij, tegen de aanvallen van den vijand geroepen, al de inrigtingen van toepassing zijn, welke ten opzichte van het leger bestaan.

Intusschen bevindt zich de beide zoogenaamde Amsterdamsche veld-bataljons (1ste en 2de bat. 1ste Afd. Mob. Noord-Hollandsche Schutterij) zich werkelijk in dezen tegenstrijdigen staat. Zij worden, sedert hunne terugkomst, binnen de stad werkelijk en uitsluitend gebezigt tot het waarnemen van de geheele dienst, welke vroeger door een militair garnizoen en sedert Augustus 1830 door de sedentaire schutterij was verrigt. Het lijkt, wel is waar, geen twijfel, dat het zeer geoorloofd is, ook deze terug gekeerde schutters binnen hunne gemeente de wachten betrekken en andere diensten te laten verrigten. Het strookt volkomen met den geest en de bedoelingen der grondwet en der wet van 11 April 1827, dat de schutterij (terwijl de militie op de grenzen waakt) binnen hare gemeente met het bewaren der inwendige rust worde belast. Maar, draagt men aan de zoogenaamde mobiele bataljons die zorg op, dan verandert daardoor hunne bestemming, dan houden zij klaarblijkelijk en door de daad zelve op tegen de aanvallen van den vijand te dienen, dan treden zij terug tot hunne gewone bestemming, tot hunne gewone plaats, en herkrijgen daardoor hunne burgerlijk-schutterlijke regten (2). Men behoort en kan hen in dit geval aan geene andere verplichtingen onderwerpen, dan die, welke de wet aan de schutterij in hare gewone betrekking van rustbewaardster oplegt.

In dezen staat kunnen de leden der schutterij onder geen ander bevel en opzigt staan, dan onder dat van den plaatselijken kommandant (art. 46 en 51 der wet). Zij kunnen niet gekazerneerd worden, zoo als zulks ten deele geschiedt; zij behoeven niet bezoldigd te worden op eene militaire voet, zoo als zulks mede ten deele plaats vindt, terwijl het overige gedeelte, schoon niet op eene militaire wijze verpleegd en bezoldigd, desniettemin bij elke dienstprestatie aan eene militaire behandeling onderworpen blijft. De krijgsmatregelen behooren hun niet te worden voorgelezen, immers en ten minste behoorde de toepassing van elke militaire straf binnen de gemeente zelve niet in aanmerking te komen. Het ligt in den aard der zaak en in den geest der wet, dat men den burger in de gemeente zijner inwoning niet als een militair kan beschouwen (3), en het volhouden van eene tegenovergestelde meening, hoewel reeds door het gouvernement en de staten-generaal bij het yervaardigen der tegenwoordige wet op de schutterij verworpen, zoude alleen kunnen strekken om bij veelvuldige botsingen de onmogelijkheid om dit militaire stelsel door te zetten door de ondervinding te bevestigen.

De algeheele terugvoering van de teruggekeerde schutters tot hunnen vorigen staat van rustbewaarders zoude in het algemeen en voor die schutters in het bijzonder voordelig zijn, en tevens zonder enig nadeel en onheil voor de voorbereiding tot 's lands verdediging kunnen geschieden. Beschouwt men dien eersten ban als werkelijk teruggebracht tot zijne gewone bestemming, het bewaren van inwendige rust, zoo zal het overige, steeds sedentair gebleven gedeelte der schutterij, alle diensten gelijkelijk met eerstgemelden moeten deelen, waardoor de dienst voor dezen eersten ban aanmerkelijk zoude verligt worden, zonder de overige leden der schutterij onredelijk te bezwaren. De geheele dienst toch zoude zich, op eenige buitengewone gevallen na, bepalen tot 7 of 8 wachten, door ieder individu 's jaars waar te nemen. Uit dit alles zoude intusschen, gelijk wij reeds opmerkten, geen nadeel voor 's lands verdediging te duchten zijn. Want niets belet, dat de beide quasi mobiele bataljons geheel voorbereid, gekleed, gewapend, zelfs toegerust en geëquipeerd blijven. Men behoeft dezelve niet weder met het overige gedeelte der schutterij ineen te smelten; men late beiden in hun geheel bestaan en beschouwe ze als keurbataljons, zoo als dan ook art. 23 der wet, door de instelling van keur-kompagnien, de afcheiding van den eersten ban en het overige gedeelte der schutterij voorschrijft (4). Deze beide bataljons konden dan, voor zoo veel noodig, naar aanleiding van het bepaalde bij art. 77

(2) Toen aan den heer kolonel-kommandant der niet gemobiliseerde Amsterdamsche schutterij, bij koninklijk besluit van 13 Augustus 1834 het bevel werd opgedragen over de teruggekeerde bataljons, meende een ieder, dat deze maatregel ten gevolge moest hebben, dat men die bataljons niet meer als aan militaire verplichtingen onderworpen zoude beschouwen. Het is toch vreemd, dat een niet militair kommandant een militair korps onder zijne bevelen hebbe.

(3) Is het geen ongerijmdheid, dat een burger binnen de gemeente zijner inwoning door preventie-arrest voor eenigen tijd van zijne vrijheid wordt beroofd, dewijl hij onder het wissel bij het schoonsmaken van zijn kledingsgoed een weinig blauwveel had gemengd; — of dat hij bij ziekte met alle militaire strengheid, dapsel in zijn eigen huis door een officier van gezondheid wordt geëxamineerd, terwijl deze hem, als in den krijg der burgers weder-gekeerd, zijne geneeskundige hulp weigert. En intusschen vinden zulke en dergelijke daden werkelijk plaats.

(4) Aan de veronachtzaming van dit voorschrift had men in 1830 de vele maatschappij- en verdragingen te wijten, toen men een groot deel der schutterijen in ballastoren

den wet (5), met meerdere zorg in den wapenhandel geoeft worden. Deze inrigting zoude tevens eene aanmerkelijke bezuiniging in 's lands kas te weeg brengen door het ophouden der onderscheiden traktementen, halve traktementen en soldijen, welke in dat geval door de gewone kleine schadeloosstellingen zouden vervangen worden.

Dan zoude, naar ons inzien, de schutterij werkelijk ingerigt zijn volgens den wil der wet bij art. 28 uitgedrukt, met insachtneming tevens van de bijzondere omstandigheden, waarin het vaderland verkeert, en die het noodig zouden kunnen maken, den eersten ban ieder oogenblik gereed te hebben, om tegen eenen mogelijken vijandelijken aanval te velde te trekken.

(5) Hetwelk aldaar in de gevallen, bij art. 29 der grondwet voorgeschreven, de geheele militie zal zijn bijeenroepen, zal de mogelijke vereeniging der dienstdoende en rustende schutterijen (de reserve daaronder begrepen) kunnen worden voorbereid, en zullen dese schutterijen onverwijld in den wapenhandel worden geoeft, zodanig en zoo dikwijls, als wij ter bevordering van de verdediging des vaderlands zullen noodig achten.

Waterhoogte te Arnhem,

Den 11 Janu. 0 El 5 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D
Den 12, dito 0 El 8 Palm 0 Duim; gewassen 15 Duim; gevallen 0 D

Heden beviel, voorsgedij van eene welgeschapene DOCHTER, **HENRIETTE CALIS**, hartelijk geliefde Echtgenote van,

ARNHEM, **JACQUES BENJAMINS.**
11 Januarij 1835.

Trof mij, op den 12^{den} December l. l., de gevoelige slag van het overlijden van mijnen geliefden tweede Zoon: heden werd ik andermaal met mijne Kinderen en Beluwd Zoon in diepe droefheid gedompeld, door het afsterven van mijnen hartelijk geliefden Echtgenoot **JAN HENDRIK NIEUWENHUYSEN**, aan de gevolgen van een langzaam verval van krachten en bijkomende koorts, in den ouderdom van 46 jaren, na eene genoegelijke echtvereeniging van ruim 25 jaren.

ZUTPHEN, den 10^{den} Januarij 1835. **Wed. J. H. NIEUWENHUYSEN.**
Geb. TER HORST.

Heden overleed, in den ouderdom van 84 jaren en 7 maanden, Vrouwe **CATHARINA GAILLARD**, laatstelijk Weduwe van den Wel Edelen Heer **C. H. DONZELI**.

Den Huize Wiererveld, bij ARNHEM, den 8sten Januarij 1835.

Den 9^{den} Januarij 1835 overleed op het alier onverwachts op deszelfs buitenplaats den **Tollenburg**, bij Lienden, in den ouderdom van 60 jaren de Wel Edele Heer en Mr. **HEINER VERSCHAAR**. Lid van den hoogen Dijkstoel van **Neder-Beuwe**, enz.

§ § § Kommissarissen en Directeur van het **NEDERLANDSCHE BRANDWAARBORG GENOOTSCHAP** berigten, dat de Rekening en Verantwoording der beide Afdelingen over het afgelopen Jaar, ingevolge art. 23 van het Reglement, door de Wel-Edele Heeren:

GOLL & Co.,
KARTHAUS, HASENCLÉVER & Co.,
JACOB SIGRIST,
SRLITGERBER & MOSLE en
J. A. & C. M. SIMON THOMAS,

zijn nagezien en goedgekeurd, en nu nog 6 Weken ter visie liggen van de Deelnemers, ten Huize van den Directeur, **O. Z. Achterburgwal** over de Betanjestraat, No. 190.

Voorts heeft de Directie het genoegen te berigten, dat de Deelnemingen voortdurend blijven toenemen en de Schaden mit de Interessen hebbende kunnen voldaan worden, de Deelnemers wederom voor 1 Ct. zijn verwaarborgd geweest.

Amsterdam, den 8sten Januarij 1835.

A. HORSTMAN,
P. J. AMESHOF, } Kommissarissen.
J. PASSAVANT,
J. F. GEORGY, Directeur.

De Deelnemingen in het bovenstaande Genootschap kunnen geschieden: Te **Zutphen**, bij den Heer **NEANDER NYMAN.**
Te **Arnhem**, bij den Heer **M. G. MARCUS.**

§ § § Op Maandag den 19^{den} Januarij 1835, des namiddags ten een ure, zal men in het **St. Catharina-Gasthuis** te **Arnhem**, in de Kamer van Regenten, in het openbaar aanbeelden:

Het maken van een nieuw **D. A. K.** boven de zoogenaamde **Reventer**, uitmakende een gedeelte van gemeld Gasthuis.

Het Bestek en Voorwaarden zullen ter lezing liggen bij den Rentmeester van en id gemeld Gasthuis, dagelijks des namiddags van twee tot vijf ure.

Zullende, gedurende vier dagen te voren, aanwijzing worden gedaan door den Stads Architect.

§ § § Op den 29sten Januarij 1835, des voormiddags om elf ure, zullen in het Logement den **Roosboom** te **Edes**, verhuurd worden:

Vijf perceelen **SCHELHOÛT**, 6 perceelen **BEUKEN** en 12 perceelen **EIKENBOOMEN**, geschikt voor Timmerlieden, Kuipers en Wagenmakers, waaronder drie extra zware rechte **EIKEN** tot Molensassen, die een el boven den grond, van 95 duim tot 1 el, en op de hoogte van 12½ el, 60 duim. Alle staande in het **Edesche bosch**, bijna twee uren van de Rivier **den Rijn**.

§ § § Men verlangt **P. E. H. U. E. N.** te **Arnhem**, of **W. O. N. S. T.** of **B. I. T. E. N. G. O. E. D.**, gelegen in de omtrekken of in de Steden **Arnhem**, **Zutphen** en **Daventer**, watervrij gelegen.

Opgave te doen, onder de letters **V. K.**, ter Boek- en Courant-Drukkerij van **C. A. THIEME**, te **Arnhem**.

§ § § De trekking der 1ste Klasse 164ste Loterij, begint op den 19^{den} dezer, ter verkrijging van **LOTEN**, vervoegen men zich ten Kantore van den gekwalificeerden Kolletoer **G. J. DIBBETS**.

§ § § De Ondergeteekende berigt bij deze, dat hij, aangemoedigd door het gunstig oordeel, hetwelk hij alhier heeft vernomen, besloten heeft zich ter deze stede, in de **Roosboom**, naast het Logement den **Arend** te vestigen, en aldaar te openen **WERKERS- en KLEERMAKERS- WINKEL**, op te rigten. — Hij neemt de vrijheid zich in de gunst van het geëerde publiek aan te bevelen voor alles, wat tot zijn vak behoort, als het maken en leveren van **Staat- en Buisjes, Polonaises, Overrokken met Bont gevoerd, Kamer- en Morgenjassen** voor Heeren en Dames, **Pellerines, Palantines, Bao's, Muffen, Garnituren** en **Bontvoeder, Dames Mantels, en Laarzen met Bont** enz. — Hij belast zich tevens met bestellingen van en naar andere plaatsen, en belooft eene prompte en circulaire bediening.

Arnhem, den 14^{den} Januarij 1835

D. J. SCHOONHOF

P. S. Zijne Magazijn was vroeger te **Wissbaden**, onder de arkades bij de **Chourzaal**.

§ § § On demande, pour le mois de Mai prochain, une **F. E. M. M. E. D. E. C. H. A. M. B. R. E.**, Française ou Saisie, qui soit au fait de son état et munie de bons témoignages. s'adresser par lettres affranchies, marquées **B.**, à Monsieur **C. A. THIEME**, à **Arnhem**.

* De Boekhandelaar **J. F. SCHLEIJER**, te **Amsterdam**, geeft heden uit, en heeft alom gratis verkrijgbaar gesteld: Berigt van eene Intekening op eene uitgave van: **Het Leven en de Bedrijven van den schrandersten Ridder Don Quixote van de MANCHA**, door **M. DE CERVANTES SAAYVANA**. Op nieuw uit het Spaansch vertaald. Met aantekeningen en uitselderingen uit te geven in vier Deelen.

Van dit door geheel **Europa** zoo beroemd werk, waarvan in vele talen prachtuitgaven bestaan, heeft ons Vaderland tot heden geen volledige, getrouwe, en voor onzen tijd geschikte vertaling, in hetwelk thans hierdoor voorzien wordt. De Intekening staat open bij den uitgever, en bij alle Boekhandelaren in het Koninkrijk, tot den 1sten April.

* Bij **M. SCHOONEVELD** en Zoon, Boekhandelaren te **Amsterdam**, is van de Pers gekomen en alom aan de Intekenaars verzonden: **HET NEDERLANDSCH BOUWKUNSTIG MAGAZIJN**, 1sten Deels 1ste Stuk, bevattende: **Inleiding; Oorspronkelijke Mededeelingen**. 1. Over den tegenwoordigen staat van het beroep van Bouwmeester (Architect) of Opzigt van Bouwkundige Ambachten in **Engeland**; 2. Over de uitbreiding, tot welke de beginselen der gestalte van de Klassieke Bouwkunde naar derzelver aard en oorsprong bepaald of wilskeurig zijn, door **E. Tremblay**, Edele Bouwmeester; 3. Onderstigt lot de kunst van een Woonhuis, door **J. Kent**, Edele Bouwmeester; 4. Om het en de verwanden voortgroef, dat is: **inrichting, bestud, in maken**, door **J. Wilkenson**, esq. 5. Over het gebruik van **Lijp** en geopen **J. A.** in Huisraad of Meubelen, door **W. Rose**, Mr. **Timmerman**; 6. Recensien; **Mengelwerk; Algemeene, Buiten- en Binnenlandsche Berigten; Kriek van vroegere Mededeelingen; Vragen en Antwoorden; Naambest van afgestorvene Kunstbroeders**; alles verklaard en toegecht door **17 Houtsnede-Platen**, door **D. TOLLENAAR**, Wz. gegraveerd, in gr. 8°, op velin Papier.

De Intekening geschiedt voor 12 No. of een Jaargang, tot f. 15, en blijft open tot het verschijnen van het 3de Stukje. Wordt niet in Commissie verzonden.

Te ARNHEM, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.